

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.*

(Redegørelse nr. I. Redegørelsen givet den 3/10 78).

Formanden:

Under denne sags behandling vil også den følgende sag, første behandling af forslag til finanslov for 1979, kunne omtales.

Taletiden er for ordførerne 20 minutter i første omgang, 10 minutter i anden omgang, og for andre medlemmer 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Forhandling

Kjeld Olesen (S):

Mit parti havde i forgårs besøg af gæster fra Thailand. Det var med stigende undren, de lyttede til vor beskrivelse af den aktuelle situation i Danmark, avisernes overskrifter og den demonstration, vi så ude på pladsen, og som de selv overværede, og de spurgte forbavsede, om vi da ikke var et af de rigeste lande i denne verden. Det kunne da ikke være fattigdomsproblemer, vi sloges med.

Vi kunne bekræfte, at Danmark er et af de allerrigeste lande i verden, og at vi endog i vort samlede forbrug går ud over, hvad vi selv producerer. Det var vanskeligt at forklare dem, hvilke psykologiske mekanismer der virker i et samfund som vort, hvis problemer hundrede af millioner derude i verden, der lever på sultegrænsen eller derunder, ville være lykkelige for at slås med.

Lad det så være en trøst, at Danmark er et af de lande – heldigvis – der i 1979 opfylder målsætningen fra FN om, at 0,7 pct. af bruttonationalproduktet skal gå til u-landshjælp.

Til syvende og sidst afgøres vor hverdag af, hvad der sker derude i verden. Selv om vi er et lille land, har vi også forpligtelsen til at føre en aktiv udenrigspolitik, der kan skubbe udviklingen i den rigtige retning.

Atter en gang – og godt for det – kan vi konstatere den brede enighed om dansk udenrigspolitik, og jeg synes, der er grund til at komplimentere udenrigsministeren for den tale, han for nylig holdt i De Forenede Nationer. Der er ikke slækket på det pres, som vi sammen med andre udøver mod apartheids-

systemet i Sydafrika, og vi vil, hvad mit parti lægger megen vægt på, fortsætte vor humanitære bistand til frihedsbevægelser rundt om i verden.

I statsministerens åbningstale er der en positiv omtale af det udenrigspolitiske samarbejde mellem de nordiske lande. Det er jo især et samarbejde, vi praktiserer inden for FN. Netop fordi Danmark er et bindeled til EF, må vi styrke ikke alene dette samarbejde, men også det samarbejde, der finder sted i Nordisk Råd, og det samarbejde, der finder sted direkte imellem de nordiske regeringer. Det er især vigtigt, fordi vi kan se stadig tydeligere tendenser til, at EF udvikler sig mod syd. Siden det danske medlemskab har socialdemokratiet sagt, at EF ikke må være en lukket klub, vi skal være åbne over for omverdenen, og derfor går det i den rigtige retning, når Grækenlands, Portugals og Spaniens medlemskab tegner sig stadig tydeligere.

Dansk medlemskab af EF har vitterlig givet os fordele, især økonomiske, men også besværligheder, som vi netop i disse dage ser det på fiskeriets område.

Det er dybt beklageligt at iagttage, at Storbritannien som den største fiskerination går sine egne veje og lader hånt om den traktat, de selv har tilsluttet sig. Det er klogt, at regeringen i første omgang har vist besindighed, og at danske fiskere har gjort det samme. Men at situationen er uholdbar, må stå klart for enhver, og den kommende tid vil vise, om Kommissionens troværdighed skal lide skade. Det er ganske simpelt hele grundlaget for EF-samarbejdet, der vil blive rystet, hvis man tillader britisk nølen og selv udviser passivitet.

Og så til det hjemlige.

Jeg synes ikke, at det tjener noget formål at gentage, hvad der blev sagt under den debat, vi havde den 1. september om vort allerstørste problem, arbejdsløsheden, og de meget store økonomiske problemer, vi står over for. Arbejdsløsheden er og bliver det største problem, og ingen har kunnet anfægte alvor i den økonomiske virkelighed. Men mange har tilbudt sig med løsninger, spændende lige fra devaluering med en efterfølgende reallønsnedgang til følge og til en laden hånt om det betalingsbalanceunderskud, der er vort afgørende og ømme punkt.

Kort og godt: der gives, når alt kommer til alt, intet enkelt og hurtigt virkende middel,